

Czas naprawienia wszystkich rzeczy

Bardzo często podczas naszych biblijnych spotkań przy Słowie, gdy mówimy o czasie naprawienia wszystkich rzeczy, używamy słowa „restytucja”. Może pojawić się istotne pytanie, czy to słowo pojawia się w Piśmie Świętym choć raz, jeśli jest ono tak często wymawiane? Odpowiedź na powyższe pytanie możemy dać krótką: Tak, występuje, ale nie w polskim tłumaczeniu Pisma Świętego. W Wulgacie, w tytułowym wersecie jest użyte słowo „restitutionis”, a w angielskich przekładach np. w zasluzonym King James użyte jest słowo „restitution” – zachęcam do sprawdzenia! Jest to więc pojęcie biblijne i powinno być chrześcijanom znane. Słowo to występuje także w łacińskim tłumaczeniu Biblii w wersetach 2 Król. 5:14, Łuk. 6:10 – wersety w tym przypadku warte przeczytania!

*Odszedł więc Naaman i zanurzył się siedem razy w Jordanie, według słowa męża Bożego, a ciało jego **na powrót** stało się jak ciało małego dziecka i został oczyszczony* – 2 Król. 5:14 (BT).

*I spojrzawszy wokoło po wszystkich, rzekł do niego: Wyciągnij rękę swoją. A ten to zrobił, i ręka jego **wróciła do dawnego stanu*** – Łuk. 6:10.

Wyraz „restytucja” jest pochodzenia łacińskiego i oznacza „przywrócenie (czegoś) do poprzedniego stanu” i jest dokładnym tłumaczeniem greckiego „apokatastasis” (#G605).

Odnowienie czy przywrócenie o jakim mowa jest w powyższej definicji słowa „restytucja”, w kontekście Biblii oznacza przywrócenie nie tylko prawdziwej teokracji, ale także doskonałego stanu (również fizycznego) rzeczy, które istniały przed upadkiem, o jakim możemy przeczytać na pierwszych kartach Biblii.

Aby rozważyć ten temat, spójrzmy na kontekst tytułowego 21 wersetu. Spójrzmy na słowa, jakie wypowiedział apostoł Piotr podczas swojego kazania w świątyni. Przeczytajmy: *Bóg zaś wypełnił w ten sposób to, co zapowiedział przez usta wszystkich proroków, że jego Chrystus cierpieć będzie. Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze, aby nadeszły od Pana czasy ochłody i aby posłał przeznaczonego dla was Chrystusa Jezusa, którego musi przyjąć niebo aż do czasu odnowienia wszechrzeczy, o czym od wieków mówił Bóg przez usta świętych proroków swoich. Wszak Mojżesz powiedział: Proroka, jak ja, spośród braci waszych wzbudzi wam Pan, Bóg; jego słuchać będziecie we wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie* – Dzieje Ap. 3:18-22.

W tych zdaniach apostoł Piotr informuje narody zgromadzone w świątyni, że Pan Jezus, który zmartwychws-

tał i został zabrany, ma objąć niebiosa aż do pewnego czasu. Do jakiego czasu? Naprawienia lub odnowienia wszystkich rzeczy. Co miałyby być naprawione lub odnowione? To, co się zepsuło, co uległo zmianie na gorsze i przestało być „bardzo dobre”, czyli takie, jakie stworzył je Bóg (1 Mojż. 1:31).

Skoro słowo „restytucja” oznacza przywrócenie, czyli powrót do pierwotnego stanu, to wymaga ono spełnienia trzech warunków:

1. istnienia pierwotnego stanu,
2. opuszczenia lub utraty pierwotnego stanu,
3. przywrócenia pierwotnego stanu.

Jeżeli za przedmiot restytucji weźmiemy człowieka, to te trzy warunki oznaczają:

Ad 1. Pierwotna doskonałość człowieka

Wszelako zważ to: Odkryłem, że Bóg stworzył człowieka prawym... – Kazn. 7:29. Potem rzekł Bóg: Uczynimy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas – 1 Mojż. 1:26. Pan Bóg umieszczając człowieka w rajskim ogrodzie, ulokował go w miejscu z doskonałymi warunkami do wiecznego życia nie po to, aby stał się on istotą duchową, aniołem, ale by na zawsze pozostał człowiekiem, z tą pierwotną doskonałością, gdyż został stworzony ręką doskonałego Boga, na Jego obraz i podobieństwo.

Ad 2. Utrata doskonałości

Z powodu nieposłuszeństwa nasi pierwsi rodzice zostali skazani na śmierć, czyli przerwanie życia.

W pocie oblicza twego będziesz jadł chleb, aż wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz – 1 Mojż. 3:19.

Ad 3. Przywrócenie pierwotnej doskonałości

Trzeci warunek, który musi być spełniony, aby mówić o restytucji, to przywrócenie pierwotnego stanu, czyli przywrócenie człowieka do doskonałości. Dźwignięcie się człowieka z grzechu śmierci oraz z fizycznej, umysłowej, moralnej i religijnej niedoskonałości, ku doskonałości na obraz i podobieństwo Boże, jaką człowiek posiadał z ręki Boga, swego Stworzyciela. Poniżej zacytowanych zostanie wiele wersetów popierających ten warunek.

Przejdźmy teraz do kolejnych rozważań nad trzema innymi fragmentami z Nowego Testamentu w kontekście wspomnianego wersetu z Dziejów Apostolskich 3:21.

Następnie przejdziemy w swych rozważaniach dalej, by zastanawiać się nad poparciem tej biblijnej nauki wersetami.

Objęcie niebios aż do czasu naprawienia wszystkich rzeczy – Dzieje Ap. 3:21.

Werset ten sprawiał mi kłopoty. Podczas rozważań nad nim, nie raz zadawałem sobie pytanie – skoro Pan Jezus ma pozostać w niebie, aż do zakończenia naprawy wszystkich rzeczy, to w takim razie kto będzie przeprowadzał restytucję, a także w jaki sposób może nastąpić wtóre przyjście, jeśli Pan pozostaje w niebie? Z pomocą przyszły mi trzy wersety.

A który zstąpił, ten jest, który i wstąpił wysoko nad wszystkie niebiosy, aby napełnił wszystko – Efezj. 4:10.

Pan Jezus z perspektywy wypełnienia Swojej misji, jako Ramię Jahwe, otrzymał moc napełnienia wszystkiego i jako drugi po Ojcu moc poddawania Sobie wszelkich zwierzchności duchowych i ludzkich całego wszechświata, ponieważ *dana mu została wszelka moc na niebie i ziemi* – Mat. 28:18. Pan Jezus będzie obejmować niebiosy, czyli sprawować władzę, przez cały okres naprawy – tysiąca lat – czyli restytucji wszystkiego i gdy dzieło to zostanie wykonane to *odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc* – 1 Kor. 15:23.

Chciałbym teraz wykazać na podstawie innych wersetów biblijnych, że restytucja posiada silne poparcie Słowa Bożego:

● *Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat* – Obj. 20:6.

● *Za dni tych królów Bóg niebios stworzy królestwo, które na wieki nie będzie zniszczone, a królestwo to nie przejdzie na inny lud; zniszczy i usunie wszystkie owe królestwa, lecz samo ostoi się na wieki* – Dan. 2:44.

Łącząc powyższe dwa wersety, możemy wyciągnąć z nich lekcję, że początek tysiącletniego Królestwa Chrystusa nastanie wraz z upadkiem królestw tego świata oraz że moc i uderzenie kamienia (Dan. 2:45) doprowadzą do ich obalenia. Wtedy wszyscy ludzie powstaną z grobów – *Ożyją twoi umarli, twoje ciała wstaną, obudzą się i będą radośnie śpiewać ci, którzy leżą w prochu, gdyż twoja rosa jest rosą światłości, a ziemia wyda zmarłych* – Izaj. 26:19. Nastanie nowy porządek świata, zaprowadzony przez samego Stworzyciela. *I widziałem nowe niebo i nową ziemię; albowiem pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma. I widziałem miasto święte, nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak przyzdobiona oblubienica dla męża swego. I otrze wszelką*

łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani żałoby już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły – Obj. 21:1-2,4.

● *Bo niegodziwcy będą wytępieni, Ci zaś, którzy pokładają nadzieję w Panu, odziedziczą ziemię. Jeszcze trochę, a nie będzie bezbożnego; Spójrzysz na miejsce jego, a już go nie będzie. Lecz pokorni odziedziczą ziemię i rozkoszować się będą obfitym pokojem* – Psalm 37:9-11.

● *Lecz ziemia [ludzkość, która powstanie z grobów] będzie pełna poznania chwały Pana, jak morze wodami jest wypełnione* – Abak. 2:14.

Powyższe dwa prorocze wersety wskazują na czas, który nastanie, a będzie charakteryzował się możliwością poznania jaka jest wola Boża względem każdego człowieka i czego Bóg będzie wymagał. Mianowicie zastosowania się do każdego polecenia i zmiany swojego charakteru. Jeśli taka osoba nie będzie dawała oznak przemiany, wciąż będzie brnęła w swej nieuczciwości, niestety spotka ją śmierć, z której nie będzie już wybawienia. Natomiast jest pozytywna strona tej sprawiedliwej zasady, a mianowicie oznaki przeobrażenia serca będą nagradzane dziedzictwem ziemskim – możliwością życia na chwałę Panu.

Teraz przyjrzyjmy się niektórym wersetom z Ewangelii, które wskazują na czas nadchodzącej **restytucji**:

1. *I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu* – Łuk. 2:10.

Pan Bóg posyłając Swego anioła, przekazał wiadomość pasterzom, że narodzenie się Jezusa, przyszłego Zbawiciela wszystkich ludzi, będzie radością dla każdego człowieka. *Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat* – Jan 1:9.

Spoglądając wokół siebie dostrzegamy, że tylko dla Maluczkiego Stadka Jezus Zbawiciel stał się prawdziwą światłością. W takim razie obietnica radości dla każdego człowieka zmusza nas do zastanowienia się, czy aniołowie nie przesadzili z ową dobrocią i rozległością ogłaszanego poselstwa i nie przecenili doniosłości dzieła, jakiego miał dokonać zapowiadany przez nich Mesjasz, skoro już ponad dwa tysiące lat minęło od przyjścia Mesjasza na świat? Jakim sposobem wszyscy ludzie, nawet Ci którzy żyli w czasach przed urodzeniem Jezusa mogą zostać oświeceni?

„Ci, którzy utrzymują, że Jahwe przez sześć tysięcy lat usiłował nawrócić świat, ale przez cały ten czas doznawał niepowodzeń, nieuchronnie napotkają na trudność w pogodzeniu swego poglądu z zapewnieniem Biblii, że wszelkie zamiary Boga zostaną zrealizowane, a Jego Słowo nie wróci do Niego niespełnione, lecz powiedzie mu się w tych sprawach, w których zostało

wysłane (Izaj. 55:11). Fakt, iż świat dotąd nie został nawrócony, a poznanie Pana jeszcze nie nappełniło ziemi, jest dowodem, że z taką misją Słowo Pańskie jeszcze nie zostało wysłane” – „Wykłady Pisma Świętego” – tom I, str. 95.

2. *A w imieniu jego narody pokładać będą nadzieję* – Mat. 12:21.

Werset ten wskazuje na czas, w którym wszystkie narody świata zwrócą swoje oblicze ku jednemu Mesjaszowi i u Niego będą szukały pomocy i wskazówek. Czy obecny świat jest czasem, w którym ludzie ufają w imieniu Jezusa? Każdego dnia przebywam wśród wielu ludzi, którzy zmagają się z chorobami ciała. To od nich w pierwszej kolejności powinienem się spodziewać westchnień z nadzieją pomocy od Jezusa. Dlatego parafrazując słowa Biblii *chorzy potrzebują lekarza*, niestety nie spotkałem się jeszcze z refleksjami ludzi, że tylko Jezus jest w stanie im pomóc.

3. *Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat* – Jana 1:9.

Czy każdy Twój sąsiad jest oświecony znajomością Jezusa i ma z Nim osobistą społeczność? Chyba nie. Osobiście, ten werset przekonuje mnie, że taki czas należy do przyszłości.

4. *Gdyż oczy moje [jednostek – obecnie Kościoła] widziały zbawienie twoje, które przygotowałeś przed obliczem wszystkich ludów* – Łuk. 2:30. Werset ten jest podobny w swej wymowie do Łuk. 2:10.

5. *I ujrzą wszyscy ludzie zbawienie Boże* – Łuk. 3:6. Zacytowany powyżej werset z Łuk. 2:30 uczy, że obecnie tylko jednostki widzą swą wiarą zbawienie wszystkich ludzi. Jednakże jaką piękną nadzieją napawa werset z Łuk. 3:6, że każdy człowiek będzie miał możliwość ujrzenia i uzyskania zbawienia.

6. *I pytali go uczniowie, mówiąc: Czemu więc uczeni w Piśmie powiadają, że wpierw ma przyjść Eliasz? A On, odpowiadając, rzekł: Eliasz przyjdzie i wszystko odnowi* – Mat. 17:10. Tym wersem chciałem utwierdzić resztę jako naukę biblijną. Skoro największy z proroków Jan Chrzciciel zapowiada odnowienie wszystkiego, nie możemy zaprzeczać tak jasno wyrażonemu proroctwu.

Przytoczmy także słowa apostoła pogan, wskazujące na czas **odnowienia umysłów** wszystkich ludzi:

1. *Ponieważ upodobał sobie Bóg, żeby w nim zamieszkała cała pełnia boskości i żeby przez niego wszystko, co jest na ziemi i na niebie, pojednało się z nim* dzięki przywróceniu pokoju przez krew krzyża jego – Kol. 1:19.

2. *Który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli*

do poznania prawdy – 1 Tym. 2:4.

Słowo „zbawienie” z greckiego *sodzo* jest definiowane jako zachowanie przy życiu, uratowanie od grzechu przez wewnętrzną chęć poprawy. Cóż za piękna nadzieja jawi się dla każdego człowieka w przyszłości. Jednym z nich zapewne będzie i Piłat, który tuż przed śmiercią Zbawiciela, zadał pytanie *Cóż jest prawda?* – Jana 18:38. Za niedługo przyjdzie czas, kiedy on i miliardy innych ludzi, będą mieli możliwość zrozumienia czym jest Prawda. Teraz Kościół jest zachowany przy życiu na podstawie wiary, dzięki poznaniu Prawdy o Jezusie, a w przyszłości będzie ratowana cała ludzkość, jeśli tylko będzie chciała przyjąć Prawdę.

3. *Gdyż trudzimy się i walczymy dlatego, że położyliśmy nadzieję w Bogu żywym, który jest Zbawicielem wszystkich ludzi, zwłaszcza wierzących* – 1 Tym. 4:10.

4. *Albowiem Bóg poddał wszystkich w niewolę nieposłuszeństwa, aby się nad wszystkimi zmiłować* – Rzym. 11:32. Bóg dopuścił, by człowiek zgrzeszył, a przez całe swoje życie doświadczał przykrości, chorób i zła, po to, aby w przyszłości rozumiał czym była jego grzeszność. Gdy powstanie z grobu, człowiek będzie miał możliwość docenienia możliwości życia i Tego, kto się nad nim zmiłował.

5. *W nadziei, że i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia ku chwalebnej wolności dzieci Bożych* – Rzym. 8:21.

6. *Przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostołstwo, abyśmy dla imienia jego przywiedli do posłuszeństwa wiary wszystkie narody* – Rzym. 1:5. Apostoł Paweł mówi o sobie, apostołach, ale i o wszystkich innych posłańcach dobrej nowiny, że przez ewangelię wszystkie narody, które były i są pod niebem, zostaną przyprowadzone do posłuszeństwa jedynej słusznej Prawdzie przez wyznaną wiarę swojego serca. Czy tak stało się za życia apostołów? Czy w czasach obecnych, w których to Biblia jest Księgą, która jest najczęściej drukowaną książką na świecie, choć jeden naród wyznał, że Bóg Jahwe jest jedynym prawdziwym Bogiem, a jego Syn Jezus, jest jedynym ratunkiem? Z przykrością należy stwierdzić, że żaden. Czyżby zatem słowa Biblii okazały się nieprawdziwe? Bynajmniej! Słowo Boże nie wraca się puste (Izaj. 55:11). *Zaiste, jakom umyślił, tak będzie, a jakom uradził, tak się stanie* – Izaj. 14:24.

Lekcje, które możemy wyciągnąć dla siebie:

1. Skoro tak wiele wersetów wspomina o idei przywrócenia człowieka do pierwotnego stanu fizycznego i moralnego, a także, że nastanie prawdziwy ustrój teokratyczny, pojawia się pytanie dlaczego ta nauka nie jest powszechnie znana w chrześcijaństwie? Myślę, że aby zrozumieć „głębokości Boże”, najpierw

należy zrozumieć prawdziwego Boga, który jest miłością. Pan nie pragnie śmierci grzesznika, który w swym życiu nie przyjął Jezusa jako swojego Pana. Nie pragnie też za tą nieświadomość, od razu po wzbudzeniu go z martwych, unicestwić na sądzie. Wcześniej należy też zrozumieć czym jest nauka o sądzie. Nasze zrozumienie Pisma Świętego umiejscawia sąd świata w czasie restytucji. Chrześcijaństwo skupia się głównie na wersetach mówiących o strasznym dniu pomsty wielkiego Boga, natomiast my staramy się patrzeć na to zagadnienie z szerszej perspektywy, o czym wspomina autor Księgi Kronik: *Niech się radują niebiosy i weseli się ziemia, Niech się mówi wśród narodów: Pan jest królem! Niech szumi morze i to, co je wypełnia, Niech się weseli pole i wszystko, co jest na nim! Wtedy radować się będą drzewa leśne Przed Panem, gdyż nadchodzi, aby sądzić ziemię* – 1 Kron. 16:31-33.

2. Jeśli znamy cel nadejścia czasu naprawienia, to jaki wpływ na nasze życie może mieć znajomość tej nauki?

Przetoż módlcie się, aby nie było uciekanie wasze w zimie, albo w sabat – Mat. 24:20. Kontekst tego wersetu naucza, że czas uciekania nadejdzie przed rozpoczęciem Królestwa Mesjasza. Zachęca również wierzących, aby już teraz wyteżyli swe siły na służbę Panu. Werset ten daje sugestię, że znajdą się ludzie, którzy będą uciekać i w zimie, i w sabat. Byle byśmy my uciekli na niebiańskie wyżyny przed nastaniem wielkiego ucisku i

wielkiego sabatu – Tysiąclecia.

3. Zrozumienie tej nauki powinno nas motywować, byśmy skupili się na wąskiej drodze i na uświęcaniu samego siebie każdego dnia. Powinno także wzmacniać w naszym sercu pragnienie uczestniczenia w tym dziele jako pomocnicy. *Czy nie wiecie, że święci świat sądzić będą?* – 1 Kor. 6:2. Restytucja się nie rozpocznie, póki Kościół się nie wybierze. Zapewne i bez udziału Kościoła można byłoby przeprowadzić naprawę, ale Pan Bóg postanowił, że Jego Synowi pomogą ci, którzy w swym życiu byli święci – *Przeto, bracia święci, współuczestnicy powołania niebieskiego...* – Hebr. 6:2.

4. Skoro święci mają w przyszłości dokonywać oceny zmiany postępowania każdego człowieka, to w obecnym życiu każdy z nas, kto chciałby zostać członkiem Kościoła, powinien wypracowywać w sobie miłość do ludzi. To właśnie empatia do cierpiącego, zbolełego serca człowieka jest jedną z form zrozumienia postępowania człowieka w jego życiu, a w przyszłości pomoże nam takiej osobie lepiej pomóc. To właśnie teraz widząc żebraka, prostytutkę, narkomana, ludzi ze społecznego marginesu, nie powinniśmy odwracać się ze wstrętem, lecz jeżeli nadarzy się możliwość, pomóc lub po prostu spojrzeć z miłością, gdyż – *Jezus spojrzał nań z miłością* – Mar. 10:21.

Tudryn Tomasz